

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei de Suport Tècnic i Inventari
Biblioteca del Patrimoni Cultural

3295

Ses Alzimes - La Selva (Tossa de Mar)

Burch Rius, Josep

Avis legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/legalcode.ca>.

JACIMENT: SES ALZINES

MUNICIPI: TOSSA DE MAR

COMARCA: LA SELVA

ANY: 1998

DIRECTOR: JOSEP BURCH

MEMÒRIA DE CONSOLIDACIÓ

INDEX

- 1.Fitxa tècnica del jaciment
- 2.Introducció geogràfica
- 3.Descripció de la vil.la romana de Ses Alzines
- 4.Motivacions i objectius de la consolidació
- 5.Descripció dels treballs
- 6.Bibliografia
- 7.Mapes de situació
- 8.Planimetria del jaciment
- 9.Fotografies

1. Fitxa tècnica del jaciment

Jaciment: Ses Alzines

Municipi: Tossa de Mar

Comarca:

Campanya: 1998

Director: Josep Burch

Coordenades:

X: 493.147

Y: 4.618.412

Z: 117

2. Introducció geogràfica

La vil.la de Tossa es troba situada a l'extrem oriental del sector costaner de la comarca de la Selva. Aquest municipi limita al sud amb el de Lloret, al nord amb Llagostera i Vidreres i l'oest amb Santa Cristina d'Aro.

Se situa en un terreny molt accidentat per la presència de la Serralada Litoral. Al nord del municipi es troba un dels punts més alts d'aquesta serralada: el Puig de Ses Cadiretes (519 m.), punt culminant del bloc granític que tanca per mar la depressió selvatana (coneguda com la serra de Sant Grau)

Aquesta zona es troba ben drenada per diverses torrenteres i, especialment, per la riera de Tossa que desemboca a llevant del nucli urbà.

L'accidentat del terreny no es limita solament a l'orografia vertical, amb presència de turons i diverses elevacions, sinó també al dibuix de la línia de costa, en forma de serra i amb abundància de petites cales. Gran part d'aquesta orografia ve motivada pel material que compona essencialment la serralada litoral, consistent principalment en materials eruptius.

La zona és plena de boscos de pins i, sobretot, alzines.

És enmig d'un d'aquests boscos que se situa el jaciment objecte d'aquesta memòria. El nom de l'indret "Ses Alzines" indica ja clarament el tipus de vegetació existent. El jaciment se situa a la vessant d'un turó ubicat molt aprop –si bé a una alçada considerable- d'una petita cala.

3.Descripció de la vil.la romana de Ses Alzines

L'excavació va abarcar un espai d'uns 22 m. d'est a oest per 11 m. de nord a sud, de dimensions màximes.

En aquest espai es varen posar al descobert part de cinc cambres o àmbits i d'un gran pati situat a migdia de l'edifici.

Els cinc àmbits es troben arreglerats al nord de la zona excavada, conformat en realitat dues habitacions i un passadís (ja que dos dels àmbits conformaven en realitat una sola estança separada per un graó), excepte un, situat a la banda de ponent del pati, tancant-lo per aquesta banda.

Les estances estaven pavimentades amb sols de terra piconada, damunt mateix de la roca natural del subsòl, a excepció d'una que disposava d'opus signinum.

La tècnica constructiva emprada per a bastir els murs resulta força simple. Aquests, construïts a base de pedres només parcialment retallades a la banda exterior i lligades amb fang foren construïts sense fonamentació, disposats directament sobre la roca natural del subsòl. Només als punts on la irregularitat del terreny hi obligava es realitzaren petites rases per tal d'anivellar-lo

4. Motivacions i objectius de la consolidació

A l'any 1995 Ses Alzines fou objecte d'algunes intervencions clandestines que malmeteren algunes de les estratigrafies del jaciment. Davant del seu estat la Universitat de Girona i l'Associació d'Amics de Tossa varen iniciar una col.laboració que va permetre excavar el jaciment en la seva totalitat durant dues campanyes d'excavació efectuades entre els anys 1996 i 1997.

D'ençà aquesta darrera campanya el jaciment va quedar al descobert, la qual cosa originà un procés de degradació progressiva. És per aquest motiu, que us va sol.licitar un permís de consolidació de totes les estructures de la vil.la ja que es té previst deixar les estructures al descobert, a fi de que puguin ser visitades i integrades en una ruta d'època romana dins el propi municipi.

5. Descripció dels treballs

Els treballs de consolidació varen ser molt simples. L'actuació se centra en les estructures i més concretament en els nivells d'arrasament aplicant-hi morter entre les pedres.

També s'efectuà una primera consolidació de l' opus signinum per tal d'evitar la seva degradació (tot i que inicialment es va està tapar amb sorra).

Les dosificacions que a continuació us detallem són les que es van aplicar (amb petites variacions a fi d'adaptar-les al jaciment) a la vil.la romana del Pla de Palol i que foren proporcionades pel Museu d'Arqueologia de Catalunya-Empúries on també s'apliquen:

Mortor coronació (1a variant): 1 griffi + 3 terra

Mortor coronació (2a variant): 1 ut. ciment portland + 1 ut griffi + 2 calç + 10 ut. sorra + 3 mesures ocre + 1/2 mesura magre (ut= 150 cl.; mesura= 30 cl.)

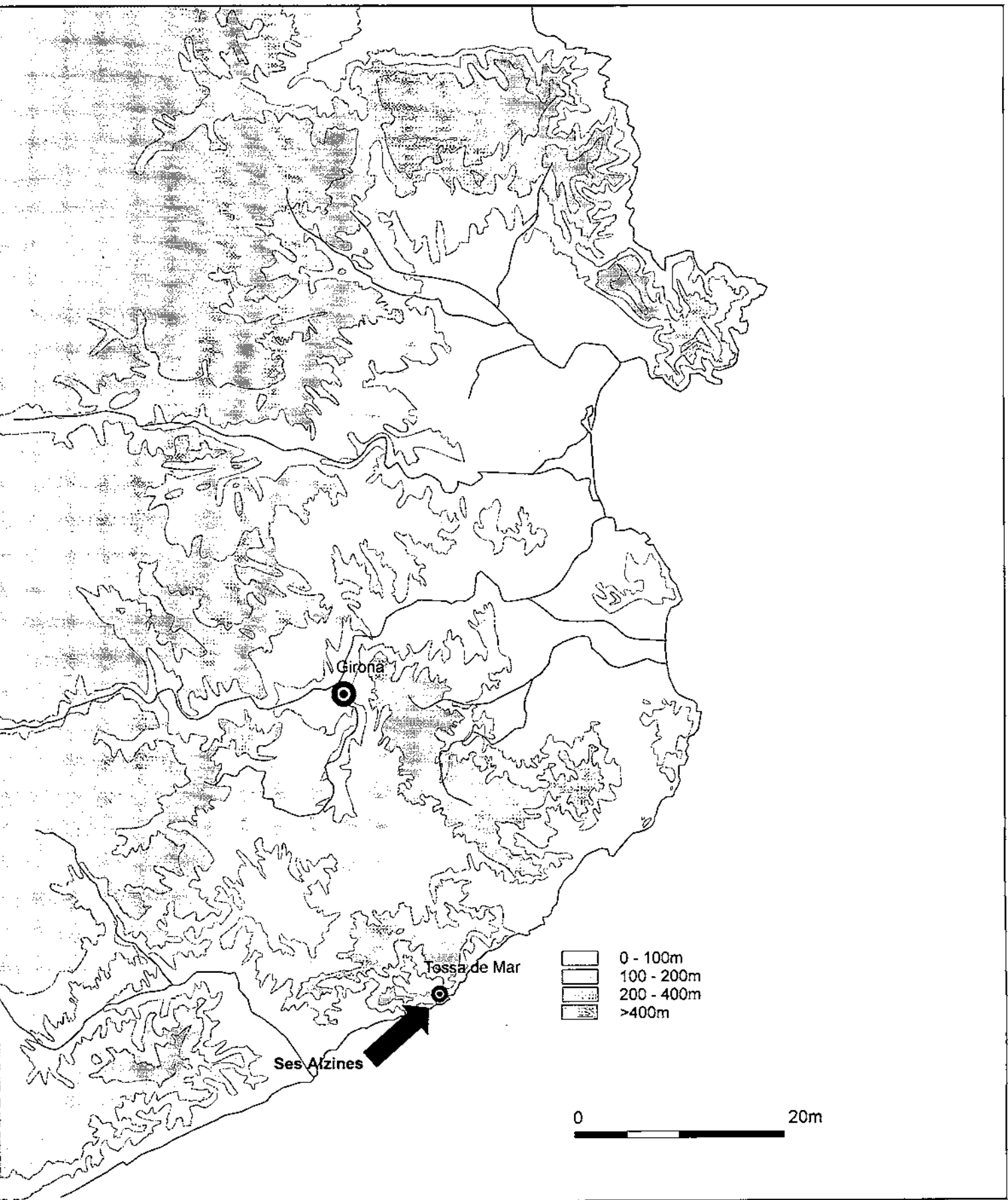
Mortor de signinum: griffi + ceràmica trinxada + colorant (ocre i magre)

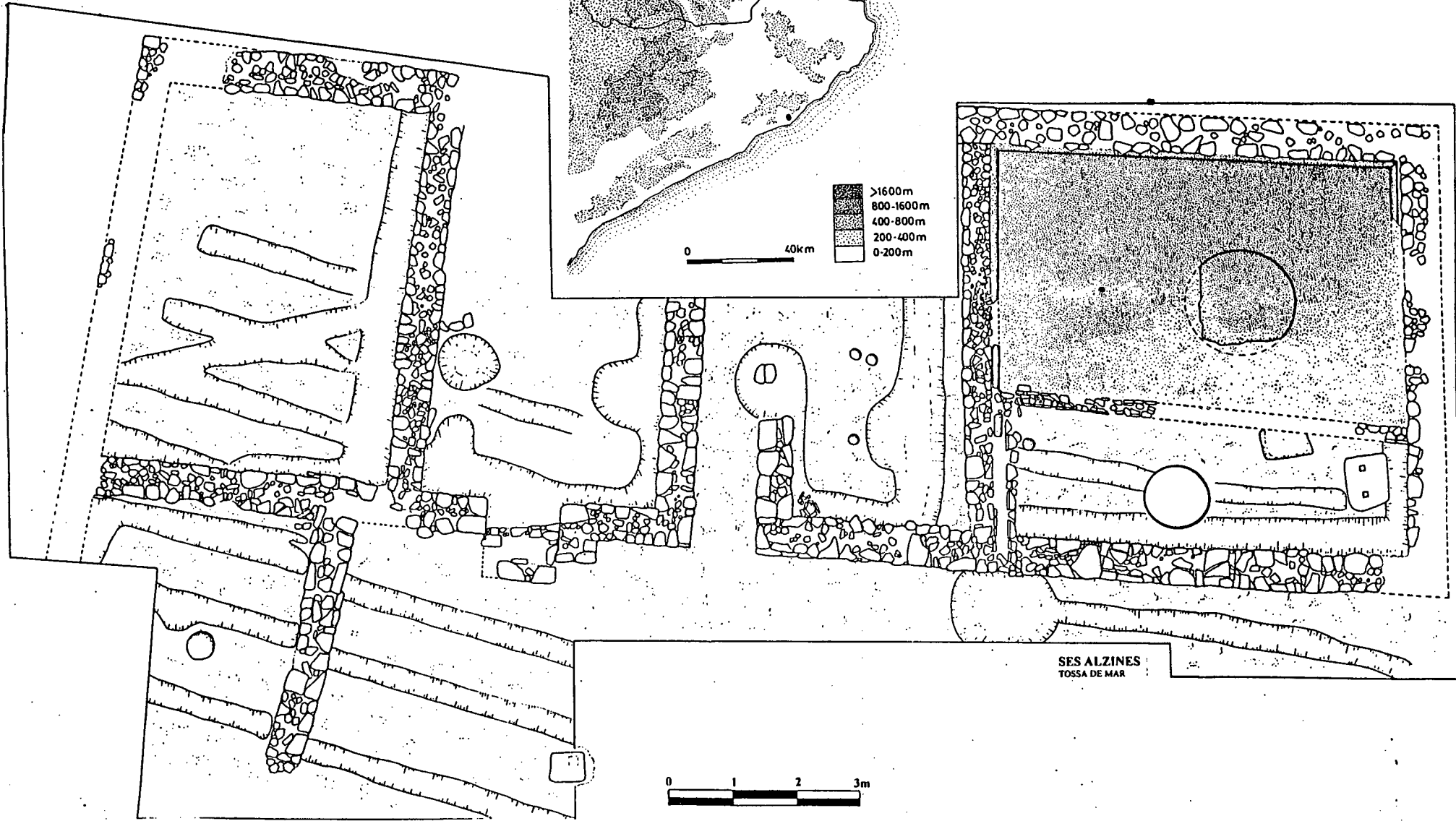
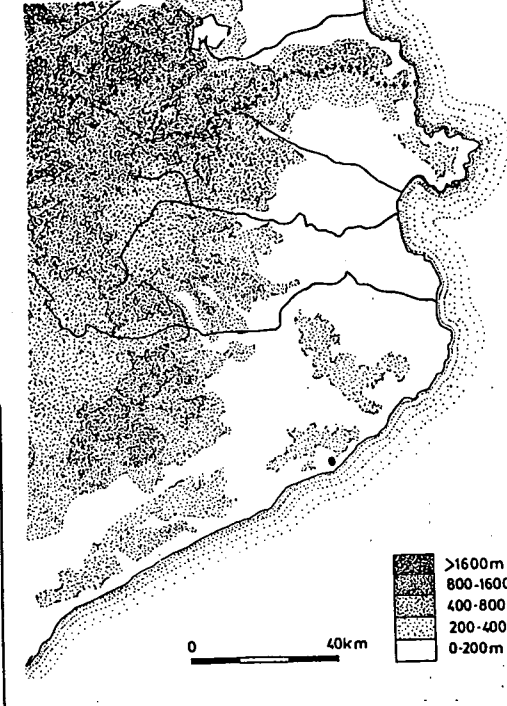
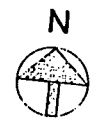
No es va recreixer cap mur.

6. Bibliografia

J.Ma. Nolla, Lluís Palahí i D. Vivó, Memòria d'excavació de Ses Aízines, Girona, 1997, inèdita.

9. FOTOGRAFIES

